

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 Pž-2684/2019-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izvjestiteljice i Ružice Omazić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ANTUNOVIĆ – BOBCAT d.o.o. u stečaju, OIB 46280580290, Varaždin, Cehovska 47, odlučujući o žalbi vjerovnika B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Škunca, odvjetnik u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-394/2013-243 od 26. ožujka 2019., u sjednici vijeća održanoj 4. lipnja 2019.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika B2 Kapital d.o.o. Zagreb kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-394/2013-243 od 26. ožujka 2019. u dijelu točke 1.a izreke kojom je utvrđen trošak utvrđivanja tražbine u iznosu od 15.868,92 kn.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Varaždinu je odredio da se iz utrška ostvarenog prodajom nekretnine stečajnog dužnika pobliže opisane u izreci rješenja u iznosu od 317.178,43 kn u stečajnu masu unosi iznos od 67.742,55 kn i to: trošak utvrđivanja tražbine prema čl. 170. st. 1. Stečajnog zakona u iznosu od 15.858,92 kn i trošak unovčenja prema čl. 170. st. 2. Stečajnog zakona u iznosu od 51.883,63 kn, dok se s iznosom od 249.435,88 kn namiruje vjerovnik B2 Kapital d.o.o. Zagreb (točka I. izreke), isplatu iznosa od 67.742,55 kn izvršit će računovodstvo Trgovačkog suda u Varaždinu na račun stečajnog dužnika (točka II. izreke), a isplatu iznosa od 249.435,88 kn na račun vjerovnika B2 Kapital d.o.o. (III. izreke).

Iz obrazloženja proizlazi da je sud, nakon što je nekretnina stečajnog dužnika označena u izreci rješenja, na kojoj postoji razlučno pravo unovčena u iznosu od 317.178,43 kn, primjenom odredbe čl. 164.a i čl. 170. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 133/12 i 45/13; dalje: SZ) u stečajnu masu izdvojio odgovarajući iznos prema pravilima čl. 170. SZ-a. Na prodanim nekretninama na prvom mjestu po redu stjecanja založnog prava upisan je založni vjerovnik Privredna banka Zagreb d.d. za osigurani iznos od 2.300.000,00 kn s kamatom i ostalim sporednim potraživanjima. Na temelju Ugovora o ustupu tražbine ustupljeno je založno pravo B2 Kapital d.o.o. Zagreb.

Iz utrška ostvarenog prodajom nekretnina stečajnog dužnika u ukupnom iznosu od 317.178,43 kn u stečajnu masu unesen je iznos od 67.742,55 kn za namirenje troškova utvrđivanja tražbine u paušalnom iznosu od 5% tj. u iznosu od 15.858,92 kn i troškova unovčenja u stvarnom iznosu od 51.883,63 kn, a koji stvarni troškovi se odnose na razmjerni dio troška oglasa u iznosu od 7.778,72 kn, razmjerni dio troška procjene u iznosu od 2.387,03 kn te nagradu stečajnog upravitelja u bruto iznosu od 41.717,88 kn (temeljem Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima iz 2015. godine, a s obzirom na to da su konkretne nekretnine unovčene nakon stupanja na snagu navedene Uredbe). Uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu, te uvažavajući prigovor razlučnog vjerovnika B2 Kapital d.o.o. u pogledu visine nagrade stečajnog upravitelja, sud je s preostalim iznosom od 249.435,88 kn djelomično namirio tražbinu razlučnog vjerovnika B2 Kapital d.o.o. Zagreb.

Protiv rješenja u dijelu namirenja troškova utvrđivanja tražbine u iznosu od 15.858,92 kn žalbu je podnio razlučni vjerovnik B2 Kapital d.o.o. navodeći da taj iznos ne pripada stečajnoj masi jer je na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda od 18. ožujka 2019. zauzeto pravno shvaćanje prema kojem se „Iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava“. S obzirom na to da je pobijanim dijelom rješenja utvrđen trošak namirenja tražbine u iznosu od 15.858,92 kn, prvostupanjski sud je postupio protivno zauzetom pravom shvaćanju. Zato predlaže da se žalitelju kao razlučnom vjerovniku i pored utvrđenog iznosa od 249.435,88 kn dodatno isplati iznos od 15.858,92 kn.

Stečajni upravitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 117/08, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ) i čl. 441. st. 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15), u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

Žalitelj u bitnom osporava dio obračuna troška, kojeg je stečajni sudac odredio primjenom čl. 170. st. 1. SZ-a, a koji se odnosi na troškove utvrđivanja tražbine u iznosu od 15.858,92 kn.

Prije svega, neosnovan je žalbeni navod kojim žalitelj ukazuje na postupanje protivno pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda od 18. ožujka 2019. prema kojem se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava jer se to pravno shvaćanje odnosi na primjenu odredbe čl. 284. i

254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ/15) koji se ne primjenjuje u ovom postupku.

Naime, odredbom čl. 441. st. 2. SZ/15 propisano je da se te odredbe primjenjuju ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu tog Zakona. Imajući u vidu da se te odredbe iz čl. 284. i 285. SZ/15 odnose na obračun troškova i namirenja razlučnih vjerovnika nakon unovčenja stvari ili prava na kojima postoji razlučno pravo, radnja na koje se te odredbe odnose je upravo prodaja nekretnine na kojoj postoji razlučno pravo s obzirom na to da je prodaja predmetne nekretnine određena rješenjem suda od 10. travnja 2014., dakle prije stupanja na snagu SZ/15, nema mjesta primjeni mjerodavnih odredaba SZ/15, pa tako niti pravnih shvaćanja zauzetih u odnosu na primjenu odredaba tog Zakona.

Zato je prvostupanjski sud pravilnom primjenom mjerodavnog materijalnog prava iz odredaba čl. 170. st. 1. SZ-a iz iznosa ostvarenog prodajom izdvojio u stečajnu masu, na ime troška utvrđivanja tražbine paušalni iznos od pet posto ostvarenog utška u iznosu od 15.858,92 kn i naveo jasne razloge i valjane razloge na tu okolnost.

Ovaj sud u cijelosti prihvaća činjenično stanje utvrđeno pobijanim rješenjem, kao i primjenu materijalnog prava pa nema potrebe za ponavljanjem razloga koje je dao prvostupanjski sud (čl. 375. st. 5. ZPP-a).

Slijedom navedenog, budući da žalbenim navodima ničim nisu dovedeni u pitanje pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja, žalba je kao neosnovana odbijena i rješenje u pobijanom dijelu potvrđeno (čl. 380. t. 2. ZPP-a, čl. 381. u vezi s čl. 375. st. 5. i 6. SZ-a).

Zagreb, 4. lipnja 2019.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost opravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman